

ת"פ 48961/12/18 - מדינת ישראל נגד חסיב משארקה

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 48961-12-18 מדינת ישראל נ' משארקה ואח'
תיק חיצוני: 558776/2018

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	חסיב משארקה (עציר)

החלטה

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא רישיון רכב. ביום 24.12.18 נגזר דינו של הנאשם, והושת עליו עונש מאסר בפועל, ומאסר מותנה. לאחר שנגזר דינו של הנאשם, ביקשה המאשימה להורות על השמדת הרכב שנתפס. לאור התנגדות הנאשם, הוריתי למאשימה להגיש טיעוניה בכתב.

בבקשת המאשימה נטען כי הרכב (מסוג פולקסווגן, מ.ר. 44-930-50) בו נהג הנאשם בשטחי המדינה - נתפס עם מעצרו של הנאשם. מתיק החקירה עולה כי מדובר ברכב השייך לנאשם, וכי הנאשם עשה בו שימוש ונהג בו על אף העובדה כי הרכב הורד מהכביש על פי החלטת משרד הרישוי, כבר בחודש אוקטובר 2018. נטען כי לא זו בלבד שהנאשם ביצע עבירות באמצעות הרכב, אלא שהמשך השימוש ברכב כרוך בסיכון לכלל המשתמשים בדרך.

הנאשם מתנגד לבקשה. נטען כי אין המדובר ברכב אשר אסור להחזיקו. אף אין עילה להורות על חילוט הרכב [והמאשימה אף לא טענה כי יש להורות על חילוטו של הרכב].

בדיון בפני הבהירה המאשימה כי בקשתה מוגשת לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש). המאשימה הפנתה להודעתו של מוחמד גזמאוי, אשר מכר את הרכב לנאשם. נטען כי לרכב אין ערך כספי.

הסנגור טען כי ניתן להסתפק באמצעי מידתי יותר, אשר יפגע פחות בזכות הקניין של המשיב. גם אם לא ניתן לעשות שימוש ברכב - הרי שניתן למכור את הרכב לחלפים, ולפיכך קיים ערך כספי לחפץ התפוס (גם אם ערכו אינו רב). הוצע להורות על השבת כלי הרכב לחברו של הנאשם, בכפוף להתחייבותו של זה האחרון לגרור את הרכב ולמכור אותו לחלפים [היום הוגש תצהיר של חברו של הנאשם, מר חאלד מסארווה, אשר התחייב לעשות כן].

לאחר שעייתי בבקשה ובתגובת הנאשם ושמעתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי יש מקום להורות על החזרת הרכב

לידי הנאשם, באמצעות מר חאלד מסארווה, ובכפוף להתחייבותו של האחרון להעביר את הרכב [באמצעות גרר] למכירתו לחלפים.

כעולה מטיעוני המאשימה, בקשתה נסמכת על סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי, המורה כי:

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך... או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהג בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

ויובהר: מתן החלטה לפי סעיף זה איננה עונש, ותכליתה של הוראה לפי סעיף 34 איננה עונשית [זאת בשונה מחילוט לפי סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי; אלא שהמאשימה הבהירה כי אינה מבקשת להורות על חילוט הרכב].

המאשימה אינה חולקת על כך שהנאשם רכש את הרכב [ולענין זה ר' הודעת מחמד גזמאוי מיום 20.12.18]. טענתה מתמצית בכך **שהאופן בו עשה הנאשם שימוש ברכב - אסור**. אלא שגם אם יש ממש בטענה זו, הרי שאין מקום, מטעם זה בלבד, להורות על השמדת הרכב. המדובר ב"חפץ" אשר יש לו ערך כלכלי (גם אם אינו רב). ניתן בהחלט להורות על העברתו לידי הנאשם, באמצעות צד שלישי, ובכפוף להתחייבותו של הצד השלישי למכור את הרכב לחלפים, ובאופן שיהלום את ההחלטה בדבר הורדת כלי הרכב מהכביש. כך, תושג תכלית הבקשה (מניעת שימוש נוסף ברכב אשר הורד מן הכביש), באמצעי אשר פגיעתו בקניינו של הנאשם - פחותה.

סוף דבר אני מורה כדלהלן:

- א. הרכב אשר נתפס על ידי המאשימה בתיק זה [מסוג פולקסווגן, מ.ר. 44-930-50; להלן: "הרכב"] יושב לידי הנאשם, באמצעות מר חאלד מסארווה, ת.ז. 305195182, בכפוף להתחייבותו של מר מסארווה המפורטת בתצהירו מיום 16.1.19.
- ב. למען הסר ספק - נאסר על מר מסארווה או מי מטעמו להעלות את הרכב הנ"ל על הכביש [אלא באמצעות גרר]. מר מסארווה יקבל את הרכב אך לצורך מכירתו לחלפים, ונאסר עליו לעשות כל שימוש אחר ברכב. את תמורת המכירה של הרכב יעביר מר מסארווה לידי הנאשם.
- ג. בתוך 21 יום מהיום יגיש ב"כ הנאשם אסמכתא בכתב למכירת הרכב לחלפים.
- ד. לבקשת הנאשם ובהסכמתו של מר מסארווה - כל התפוסים האחרים שנתפסו מאת הנאשם במסגרת תיק זה (כסף וכלי עבודה שנמצאו ברכב) - ימסרו אף הם לידי מר מסארווה, וזה יעביר אותם לידי הנאשם.

תזכורת פנימית ליום 10.2.18.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

תיק החקירה יוחזר לידי המאשימה.

ניתנה היום, י"א שבט תשע"ט, 17 ינואר 2019, בהעדר
הצדדים.